



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně

Integrovaná střední škola technická a ekonomická Sokolov,
příspěvková organizace, IČ: 49766929,
se sídlem Jednoty 1620, Sokolov,
zastoupená JUDr. Pavlem Tomkem,
advokátem se sídlem Polská 4, Karlovy Vary,

proti

Ministerstvo financí,
se sídlem Letenská 15, Praha 1,

žalovanému

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2017, č. j. MF-13811/2016/1203-14,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2017, č. j. MF-13811/2016/1203-14, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14 046 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalovaný jako správní orgán příslušný podle § 10b odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů (dále jen „zákon č. 250/2000 Sb.“), rozhodl podle § 141 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) ve sporu ze smlouvy č. CZ. 1.09/1.3.00/18.00376 ze dne 22. září 2009, ve znění dodatků, o poskytnutí dotace z rozpočtových prostředků Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad mezi žalobkyní, jako navrhovatelkou a odpůrkyní Regionální radou regionu soudržnosti Severozápad, IČ: 750 82 136, (dále také jen jako „Regionální rada“) o zaplacení dotace ve výši 40 518 449,97 Kč z krácené částky způsobilých výdajů projektu ve výši 43 803 729,70 Kč, tak, že odpůrkyni uložil zaplatit žalobkyni 630 739 Kč (výrok I.), co do částky 39 887 710,97 Kč návrh zamítl (výrok II.) a pod bodem III. výroku pak odpůrkyni uložil zaplatit žalobkyni 15 600 Kč jako náhradu nákladů řízení.
2. Předmětem sporu z veřejnoprávní smlouvy bylo neoprávněné krácená výdajů - krácení dotace ve výši 43.803.729,70 Kč, kterou provedla Regionální rada podle oznámení o krácení způsobilých výdajů ze dne 15. 9. 2015 (dále jen „oznámení o krácení“) na základě administrativní kontroly projektu nadlimitní veřejné zakázky č. 60034116 „Projekt revitalizace Centra vzdělávání ISŠTE Sokolov – provádění stavby“ (dále jen „VZ č. 60034116“).
3. Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného správní žalobu.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. V první žalobní námitce žalobkyně namítá nesprávné právní posouzení výše uložené sankce, konkrétně namítla, že žalovaný odmítl využít práva modrace uložené sankce, aniž by své rozhodnutí řádně odůvodnil.
5. Jak v podané žalobě uvedla, popis subkritérií, kterými byly hodnoceny nabídky uchazečů v rámci realizované VZ č. 60034116, nebyl vhodně definován, z tohoto důvodu se hodnocení v dílčích částech mohlo jevit jako netransparentní, což konstatoval Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“) jako orgán dohledu nad veřejnými zakázkami ve svém rozhodnutí č. j. ÚOHS-S661/2012/VZ-11729/2013/521/JHn ze dne 24. června 2013. Rozhodnutí ÚOHS bylo následně potvrzeno i správními soudy (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2017, č. j. 5 As 173/2016-24).
6. Za pochybení v zakázce VZ č. 60034116 Úřad regionální rady regionu soudržnosti Severozápad vydal platebním výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně č. 19/2013, č. j.: RRSZ 11041/2013 ze dne 8. 10. 2013 (dále jen „PV 19/2013“) a platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně č. 20/2013 č. j.: RRSZ 11403/2013 ze dne 8. 10. 2013 (dále jen „PV 20/2013“). Žalobkyně podala proti platebním výměrům odvolání, o němž rozhodlo Ministerstvo financí rozhodnutím ze dne 8. 6. 2016, č. j. MF-35483/2014/1204-

11, jímž rozhodlo o snížení vyměřeného odvodu, a to u PV 19/2013 z 173.550.130,- Kč na 43.387.533,- Kč a u PV 20/2013 z 3.305.298,- Kč na 826.325,- Kč v obou případech se jedná o snížení výše odvodu na jeho 25 %. Žalobkyně uznává, že k pochybení došlo a proti rozhodnutí o odvolání již dále nebrojila.

7. Žalobkyně dále v podané žalobě citovala rozhodnutí o prominutí odvodu ze dne 29. 10. 2013, č. j.: RRSZ 11900/2013, jehož výrok zní: *„Pokud bude platební výměr č. 19/2013 na odvod za porušení rozpočtové kázně č. j.: RRSZ 11041/2013 v rámci odvolacího nebo soudního řízení zrušen nebo změněn, zůstává zachováno prominutí ve výši 75 % konečné výše odvodu a povinnost k úhradě pak bude činit 25 % konečné výše odvodu“* a rozhodnutí o prominutí odvodu ze dne 29. 10. 2013, č. j.: RRSZ 11895/2013, jehož výrok zní: *„Pokud bude platební výměr č. 20/2013 na odvod za porušení rozpočtové kázně č. j.: RRSZ 11043/2013 v rámci odvolacího nebo soudního řízení zrušen nebo změněn, zůstává zachováno prominutí ve výši 75 % konečné výše odvodu a povinnost k úhradě pak bude činit 25 % konečné výše odvodu“*.
8. Na základě citovaných výrokových částí rozhodnutí, žalobkyně dospěla k závěru, že pravomocná výše odvodů uložených PV 19/2013 a PV 20/2013 za pochybení u veřejné zakázky VZ č. 60034116 činí 6,25 % jeho původní vyměřené výše, resp. 6,25 % částky dotčené nesrovnalostí.
9. Výrok odvolacího orgánu v rozhodnutí o odvolání je pak jednoznačně takový, že se výše odvodu snižuje, a tedy konečný odvod, z něhož má být prominuto, je nižší než odvod původně stanovený. Obsah výrokových částí jednotlivých rozhodnutí přitom nezpochybnily ani odpůrkyně, ani žalovaný. Dne 12. 9. 2016 byl žalovaný informován žalobkyní přípisem označeným jako „Doplnění do spisu č. j.: MF-17399/2015/12063“, o pravomocné výši sankce téže zakázky VZ 60034116, která činí 6,25 %.
10. K tomu žalobkyně doplnila, že žalovaného upozornila na ust. § 8 odst. 2 daňového řádu, tj. na zásadu legitimního očekávání. Žalovaný přesto bez řádného odůvodnění potvrdil stav, ve kterém byla ve věci krácení způsobilých výdajů za pochybení v zakázce VZ 60034116. Zásada legitimního očekávání žalobkyně ohledně výše finanční sankce byla narušena, neboť jedna část výdajů za zakázku VZ 60034116 dotčených porušením rozpočtové kázně je postižena finanční sankcí ve výši 6,25 % jejich objemu, avšak druhá část výdajů v téže zakázce je postižena sankcí ve výši 25 % objemu finančních prostředků dotčených porušením rozpočtové kázně.
11. Z uvedených důvodů žalobkyně považuje výši uložené finanční sankce potvrzené napadeným rozhodnutím ve sporu za nepřiměřeně vysokou (neproporcionální intenzitě pochybení), za porušující legitimní očekávání žalobkyně a je přesvědčena o tom, že žalovaný pochybil, když výši odvodu přiměřeně nesnížil.
12. Ve druhé žalobní námitce žalobkyně brojí proti rozhodnutí o nákladech řízení – výroku III. napadeného rozhodnutí.
13. Jak uvedla, podanou žalobou napadá nepřiměřeně vysokou sankci, neproporcionálnost sankce intenzitě pochybení žalobkyně, nesprávné právní posouzení výše uložené sankce žalovaným a žádá prostřednictvím podané žaloby o snížení výše sankce, s tím, že výše přiznaného správního poplatku by měla odpovídat záměru žalované. Proto žalobkyně navrhl, aby soud spolu s moderací výše uložené sankce, změnil i výši přiznané části zaplaceného správního poplatku. Z toho důvodu ani nepodala rozklad proti třetí části výroku napadeného rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

14. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě předně zdůraznil, že předmětem žaloby je stanovení výše krácení dotace za pochybení žalobkyně v zakázce VZ č. 60034116. Rozhodnutí o prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně má výlučně poskytovatel dotace podle § 22 odst. 14 zákona č. 250/2000 Sb.
15. Pokud jde o výši krácení tj. 25% výdajů vztahujících se k veřejné zakázce, odkázal žalovaný na str. 21 napadeného rozhodnutí a uvedl, že dostal své povinnosti rozhodovat skutkově shodné nebo podobné případy tak, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly a výši odvodu v rámci obou řízení (daňového i správního) stanovil na 25% z výdajů, které byly předmětem veřejné zakázky.
16. Žalovaný se dále vyjádřil k postupu poskytovatele dotace, který prominul povinnost odvodu stanovenou prvostupňovým správcem daně ve výši 75%, který označil za kontroverzní. Jak uvedl, poskytovatel v době vydání rozhodnutí nevěděl, v jaké výši bude žalovaným odvod pravomocně stanoven. Žalovaný proto přihlédl k rozhodnutí o prominutí tak, že při svém rozhodování nemohl překročit neprominutou výši 25%, nemohl již však přihlédnout k té části rozhodnutí o prominutí, podle které se procenta, jež mají být prominuta, vztahují až ke konečné výši odvodu.
17. Žalovaný jako správce daně druhé instance odvod stanovil tak, aby jeho výše odpovídala 25% výdajů vztahujících se k veřejné zakázce a proplacených z dotace. S ohledem na zásadu legitimního očekávání proto žalovaný potvrdil korekci stanovenou poskytovatelem ve výši 25%.
18. Jak dále uvedl, důvodem pro korekci bylo mimo jiné i to, že ÚOHS ukládá pokutu za správní delikt v případě, že zadavatel (žalobkyně) nedodržel postup stanovený zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil, nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Právě podstatné ovlivnění ospravedlňuje krácení dotace ve výši 25%.
19. Pokud jde o náklady řízení žalovaný zdůraznil, že žalobkyně náhradu nákladů řízení nepožadovala. Přesto jí náhrada byla přiznána a to podle úspěchu ve věci tedy ve výši 1,56% z částky 1 000 000 Kč za zaplacený správní poplatek.

III.

Posouzení žaloby

20. Městský soud v Praze (dále též jen jako „městský soud“, nebo jen „soud“) na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
21. O skutkovém stavu není mezi účastníky sporu. Jak se podává z obsahu správního spisu, žalobkyně a Regionální rada uzavřely dne 22. 9. 2009 smlouvu o poskytnutí dotace, na jejímž základě byla žalobkyni poskytnuta dotace z rozpočtu Regionální rady.
22. Regionální rada písemností označenou jako „Oznamovací dopis o finančním ukončení projektu“ ze dne 11. 8. 2014, č. j. RRSZ 16817/2014, sdělila žalobkyni, že ze strany Regionální rady došlo k proplacení dotace poskytnuté na základě smlouvy číslo CZ. 1.09/1.3. 00/18.00376 o poskytnutí dotace z rozpočtových prostředků Regionální rady, a to ve výši 92,5 % z celkových skutečně vynaložených způsobilých výdajů z požadované částky. Z dotace za druhou etapu projektu ve výši 166.994.242, 24 Kč byla žalobkyni

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

proplacena pouze částka ve výši 126.475.792, 23 Kč, která obsahovala krácení finančních prostředků ve výši 43.803.729, 70 Kč.

23. Žalobkyně pokládala postup Regionální rady za rozporný se zákonem, neboť nebyla písemně informována o důvodech, které vedla ke krácení dotace. Podala proto návrh na zahájení sporného řízení z veřejnoprávní smlouvy.
24. V podaném návrhu ze dne 30. 3. 2015, ve znění jeho doplnění ze dne 2. 10. 2015 se domáhala proplacení dotace v částce zkrácených způsobilých výdajů ve výši 43 121 849,75 Kč.
25. Žalovaný, jak městský soud shora konstatoval, rozhodl napadeným rozhodnutím tak, že návrh co do částky 39 887 710,97 Kč zamítl.
26. V rozhodnutí vyšel ze zjištění, že Regionální rada krátila dotaci pro to, že žalobkyně neprovedla výběrové řízení na dodavatele – vícepráce nad rámec smlouvy o autorském dozoru projektanta. Žalovaný ohledně této skutečnosti dospěl k závěru, že se jedná o formální pochybení, které nemohlo mít vliv na výběr dodavatele, soutěž ani splnění cíle projektu a krácení dotace ve výši 454 013 Kč zamítl.
27. Žalobkyni bylo dále Regionální radou kladeno za vinu, že neoprávněně použila JŘBU (jednací řízení bez uveřejnění). Konkrétně, že odeslala výzvu k JŘBU jedinému dodavateli podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách a následně s tímto dodavatelem uzavřela smlouvu na autorský dozor. Důvodem pro tento postup měla být skutečnost, že vybraný dodavatel byl autorem projektové dokumentace pro danou stavbu. Smlouva o dílo na zpracování projektové dokumentace přitom obsahuje ustanovení, že předmět plnění není chráněn právem průmyslového nebo jiného duševního vlastnictví ve prospěch třetí osoby a objednatel je po jeho převzetí a zaplacení oprávněn užívat jej a nakládat s ním jako s vlastním. Podle regionální rady tak nebyly splněny předpoklady pro použití JŘBU, žalobkyně porušila § 23 a § 34 zákona a článek XI bod 1 smlouvy o poskytnutí dotace.
28. Žalovaný se se závěry Regionální rady neztotožnil, odkázal mimo jiné na rozhodnutí č. j. MF-35483/2014/1204-12 ze dne 19. října 2016, kterým Ministerstvo financí jako správce daně druhé instance v odvolacím řízení zrušilo platební výměr č. 21/2013, č. j. RRSZ 11068/2013, ze dne 8. října 2013, na odvod za porušení rozpočtové kázně uložený navrhovatelce, když shledalo, že *„odvod za porušení rozpočtové kázně nebyl uložen v souladu s platnými právními předpisy. Po posouzení podkladů daněového řízení postoupených ve spisovém materiálu správce daně a argumentů uvedených odvolatelem se odvolací orgán neztotožnil se závěrem správce daně v první instanci o porušení rozpočtové kázně při zadání zakázky na autorský dozor projektanta a nepotvrdil proto uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně stanoveného napadeným platebním výměrem.“* Žalovaný konstatoval, že krácení způsobilých výdajů nebylo v souladu se smlouvou.
29. Jako třetí pochybení Regionální rada shledala netransparentní hodnotící kritéria – nadlimitní veřejná zakázka na stavební práce č. 60034116. Žalobkyně zvolila jako základní hodnotící kritérium ekonomickou výhodnost nabídky, přičemž jako jedno z dílčích hodnotících kritérií stanovila „návrh postupu s cílem zamezení kolizí při průběhu výstavby s provozem školy“, jemuž přidělila váhu 30 %. V zadávací dokumentaci uvedla způsob hodnocení tohoto kritéria, a to tak, že *„[p]ro toto kritérium sestaví hodnotící komise pořadí nabídek od nejvhodnější k nejméně vhodné a přiřadí nejvhodnější nabídce 100 bodů a*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

každé následující nabídce přiřadí takové bodové ohodnocení, které vyjadřuje míru splnění dílčího kritéria ve vztahu k nevhodnější nabídce“. Podle bodu 5.4 zadávací dokumentace měli uchazeči uvést „*postup a seznam opatření, které minimalizují rizika spojená s výstavbou s ohledem na prostředí školy a také minimalizují dopad výstavby na řádný chod výuky a provoz školy*...“. Podle Regionální rady z důvodu „*absence dopředu stanovených aspektů hodnocení hodnotící komise nemohla hodnotit nabídky z hlediska takto vymezených dílčích aspektů a neporovnávala konkrétní údaje z nabídek tak, aby hodnocení bylo transparentní*“. K tomu regionální rada uvedla, že zpráva o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 22. 9. 2009 obsahovala pouze počet bodů, které uchazeči obdrželi, aniž by jakýmkoliv bližším způsobem vymezovala postup, jak hodnotící komise k přidělení počtu bodů dospěla. Z dokumentu „Podklad – hodnocení nabídek“ ze dne 22. 9. 2009 žalobkyně uvedla aspekty, na které byl při hodnocení dílčího hodnotícího kritéria kladen důraz (1. oddělení staveniště od budovy školy a zabezpečení vstupu do školy; 2. koordinace stavebních prací s ředitelem školy; 3. pracovní doba na staveništi; 4. Použití technických postupů na omezení hluku a prašnosti; 5. zkrácení termínu výstavby), přičemž z dokumentace „*není zřejmé, jak měl potenciální uchazeč předem zjistit tyto aspekty hodnocení, přičemž některým uchazečům (např. OHL ŽS) klade zadavatel k tíži, že nevěnovali předmětným aspektům žádnou pozornost*“. Žalobkyně tak podle názoru Regionální rady porušila § 80 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách ve spojení s § 6 zákona o veřejných zakázkách, a čl. XI bod 1 smlouvy o poskytnutí dotace. Korekci pak stanovila ve výši 25 % výdajů, ke kterým se porušení váže, tj. ve výši 43 121 849,75 Kč.

30. Žalovaný konstatoval, že v tomto případě se žalobkyně skutečně dopustila porušení podmínek poskytnutí dotace, když v rozporu s článkem XI. Veřejné zakázky bodu 1 smlouvy o poskytnutí dotace nezadala veřejnou zakázku v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. Žalovaný uvedl, že na dotaci není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak (§ 10a odst. 2 zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů), a její poskytnutí z územního rozpočtu je de facto dobrou vůlí, která musí být na druhé straně vyvážena přísnými podmínkami, jež zavazují jejího příjemce. Příjemce dotace je proto povinen při nakládání s rozpočtovými prostředky pečlivě dodržovat nejen zákonné podmínky, ale též podmínky stanovené ve smlouvě o poskytnutí dotace.
31. Co se týče výše krácení dotace, v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že: „*pokud jde o výši krácení dotace, tj. 25 % způsobilých výdajů projektu, správní orgán v tomto případě neshledává, že by odpůrkyně při jejím stanovení pochybila. Odpůrkyně při uplatnění korekce vycházela z dokumentu Evropské komise č. COCOF 07/0037/03-CS nazvaného „Pokyny ke stanovení finančních oprav, které se použijí pro výdaje spolufinancované ze strukturálních fondů a fondu soudržnosti v případě nedodržení pravidel pro veřejné zakázky“ (který slouží také jako podklad pro tabulku finančních oprav, verze k 3. dubnu 2013, viz str. 1 tabulky), tedy všeobecně používaného dokumentu, který do značné míry zajišťuje rovnost příjemců dotace v zásadě v jakémkoliv operačním programu a je také podpůrně používán správci daně při ukládání odvodů za porušení rozpočtové kázně. Odpůrkyně pouze mohla detailněji navrhovatelce sdělit, proč neshledala důvody pro snížení procenta krácení dotace z 25 % na nižší sazby (tj. 10 % nebo 5 %), které připadají do úvahy v rámci bodu 6 COCOF, tj. bodu 11 tabulky finančních oprav, verze k 3. dubnu 2013, nazvaného „Použití nevhodných kvalifikačních předpokladů či hodnotících kritérií“*“.

S přihlédnutím ke všem okolnostem, především k tomu, že navrhovatelka je veřejným zadavatelem a že jasně a správně nastavená hodnotící kritéria jsou kardinální podmínkou volné

soutěže o veřejnou zakázku, a následného výběru nejhodnější nabídky, lze dospět k závěru, že krácení dotace ve výši 25 % odpovídá závažnosti pochybení navrhovatelky a je tak ze strany odpůrkyně aplikované v souladu se smlouvou o poskytnutí dotace. Rovněž s odkazem na zásadu právní jistoty správní orgán vyjadřuje přesvědčení, že výše krácení dotace za toto pochybení, by měla odpovídat uloženému odvodu, a to z důvodu, že se jedná o jedno pochybení v rámci jedné zakázky, pouze v daňovém řízení se odvod vyměřil z již vyplacených peněžních prostředků. Pokud by totiž byla celá dotace vyplacena najednou a následně by se rozhodovalo o porušení rozpočtové kázně, představoval by odvod 25 % z částky dotace proplacené na danou veřejnou zakázku. Vzhledem k tomu, že v posuzovaném případě byla dotace vyplacena ve dvou etapách, a tedy dvou platbách, představuje odvod 25 % vyplacené dotace použité na veřejnou zakázku a krácení představuje 25 % dosud nevyplacené dotace vztahující se k veřejné zakázce.“

32. K námitce nedostatečného odůvodnění stanovené výše krácené dotace městský soud konstatuje, že podle tabulky finančních oprav část II. bodu 11 tabulky, verze k 3. dubnu 2013, nazvané „Použití nevhodných kvalifikačních předpokladů či hodnotících kritérií“, finanční oprava činí 25% a podle míry závažnosti ji lze snížit na 10% nebo 5%.
33. V rozsudku ze dne 10. 7. 2019, č. j. 2 Afs 192/2018 – 74, Nejvyšší správní soud uvedl, „existence sazebníku s pevně určenými hodnotami, včetně snížených sazeb, kombinuje požadavek na legitimní očekávání a shodný postup orgánu veřejné moci ve skutkově totožných či podobných případech, s požadavkem na dodržování principu proporcionality“. Již samotné sazby uvedené v sazebníku finančních oprav tedy lze považovat za naplňující požadavek nezbytné přiměřenosti mezi porušením určitého pravidla a za něj následující opravou, neboť předmětný sazebník obsahuje velmi přesně a konkrétně uvedený „popis případu“, čili možného porušení regulačního rámce dotačních pravidel, a k nim připadající výši procentní sazby finanční opravy z částky poskytnuté podpory na dotčenou veřejnou zakázku; právě tato poměrně velká kazuistická jednotlivých případů možného porušení zaručuje přiměřenou individualizaci sazby výše opravy vzhledem ke konkrétnímu jednání příjemce dotace. U značného množství jednotlivých případů (včetně projednávané věci) navíc existují snížené sazby (u některých pochybení dokonce hned několik snížených sazeb), které umožňují při určování výše finanční opravy skutečně přihlížet k závažnosti a důsledkům konkrétního porušení s ohledem na specifickou každého jednotlivého případu. Existence takto nastaveného sazebníku navíc zajišťuje příjemci dotace ochranu před případnou svévolí poskytovatele dotace, když přiměřeně omezuje jeho prostor k úvaze. Nejvyšší správní soud nadto poukazuje na skutečnost, že sazebník finančních oprav je přílohou obecných pravidel pro žadatele a příjemce, které byly stěžovateli známy již v době podání žádosti o příslušnou dotaci, proč se s nimi mohl seznámit; již v okamžiku obdržení příslušné dotace tedy věděl, že v případě porušení dotačních podmínek bude jemu udělená dotace krácena dle příslušného sazebníku. Taktéž je třeba akcentovat, že k určení finančních oprav prostřednictvím tohoto sazebníku dochází pouze v situacích, kdy reálnou částku odpovídající finančním důsledkům daného pochybení nelze přesně zjistit. V ideálním případě má totiž krácení dotace být rovno skutečným finančním důsledkům; sazebník se tedy uplatní pouze v případech, kdy takovou částku není možné stanovit.
34. V projednávané věci je splněna podmínka použití sazebníku, neboť finanční důsledek pochybení žalobkyně spočívající v tom, že stanovila kritéria hodnocení nabídek, s nimiž se uchazeč nemohl předem seznámit, a tedy reálnou výši finančních důsledků stanovit nelze. Sazebník stanoví finanční opravu ve výši 25%, avšak připouští její snížení na 10 nebo 5 % podle míry závažnosti porušení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

35. Stěžejní žalobní námitka je důvodná. Žalovaný vytýkal Regionální radě, že nijak nezduvodnila použití právě sazby 25%, sám však, ačkoli absenci řádného odůvodnění žalobkyně namítala již v podaném návrhu na zahájení řízení, tento závěr bez dalšího aproboval, aniž by sám přezkoumatelným způsobem provedl úvahu o míře závažnosti porušení podmínek poskytnutí dotace.
36. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze seznat, zda se žalovaný vůbec zabýval možností snížení finanční opravy na 10 nebo 5%, a z jakých důvodů shledal, že podmínky pro takový postup nejsou dány. Tím zatížil napadené rozhodnutí vadou částečné nepřezkoumatelnosti.
37. Podrobnějšího vysvětlení se žalobkyně dočkala až v písemném vyjádření žalovaného k podané žalobě, i zde však chybí posouzení klíčového kritéria a to míry závažnosti pochybení žalobkyně. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí omezil pouze na obecné konstatování, že navrhovatelka je veřejným zadavatelem a že jasně a správně nastavená hodnotící kritéria jsou kardinální podmínkou volné soutěže o veřejnou zakázku, a následného výběru nejvhodnější nabídky, takto stanovená kritéria jsou však naprosto obecná a nic nevypovídají o závažnosti porušení zákona o veřejných zakázkách a smlouvy o poskytnutí dotace.
38. Pokud jde o druhou žalobní námitku podle § 141 odst. 11 správního řádu platí, *ve sporném řízení přizná správní orgán účastníkovi, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, může správní orgán náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu správní orgán přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze správního orgánu.*
39. Jelikož městský soud zrušil napadené rozhodnutí jako celek, byly zrušeny všechny jeho výroky, které jsou provázány – částka, o niž bude dotace krácena, bude vyjádřena v zamítavém výroku, zbylá – přiznaná část ve výroku vyhovujícím, rozhodnutí o nákladech řízení bude vyjadřovat poměr úspěchu žalobkyně ve sporu z veřejnoprávní smlouvy.
40. Z uvedeného důvodu městský soud nepokládá za důvodnou námitku, že žalobkyně nevyčerpala opravné prostředky, neboť žádný z výroků nemůže obstát, byl – li změněn i jen jediný z nich.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

41. Městský soud v Praze zrušil napadené rozhodnutí ve všech jeho výrocích, neboť shledal důvodnou prvou žalobní námitku. Na žalovaném bude, aby se znovu zabýval podmínkami, za nichž lze krátit poskytnutou dotaci a v souladu s bodem 11 tabulky oprav, zvážil a řádně odůvodnil, zda pochybení žalobkyně, které bylo shledáno pod zjištěním č. 3 netransparentní hodnotící kritéria – odůvodňuje finanční opravu ve výši 25%, a z jakého důvodu neshledává (nebo případně shledává) za možné snížení této sazby na 10 % nebo 5%. Podle toho pak znovu rozhodne o krácení dotace, určí výši částky, kterou je Regionální

rada povinna žalobkyni zaplatit a v jaké části se návrh zamítá a podle výsledku řízení a v souladu s citovaným zákonným ustanovením též nově rozhodne o nákladech řízení.

42. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. ve věci úspěšné žalobkyni přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které představují zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč, odměnu za právní zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), (dále jen „vyhláška“). Podle § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky z tarifní hodnoty 50 000 Kč, činí výše odměny 3 100 Kč. Žalobkyni byla přiznána náhrada za dva úkony právní služby a to převzetí věci [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky], a účast při ústním jednání [§ 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky] a dále 2 x náhrada paušálních výdajů podle § 13 odst. 4 vyhlášky 300 Kč. Vedle toho žalobkyni náleží též náhrada jízdného za cestu právního zástupce k jednání soudu – cesta osobním automobilem z Karlových Varů a zpět ve výši 1 529 Kč a promeškaný čas – za osm půlhodin po 100 Kč a 21 % DPH. Celkem činí náklady řízení 14 046 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. únor 2021

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

